

خیابان ۲۴ متری اهواز انتقال داده شدند. پس از این انتقال، جهان‌آرا به اهواز رفت و پس از کسب تکلیف از دفتر حضرت امام، شیخ و خانواده‌اش را به قم منتقل کرد. شیخ پس از رفتن به قم اعلام کرد به دلیل خستگی مدتی در قم خواهد ماند. او هم چنین از عناصر ضدانقلاب که نمی‌توانند ترقی اسلام را ببینند و خود را به وی منسوب می‌کنند، تبری جست. پس از این ماجرا، تعداد زیادی از عناصر خلق عرب به عراق فرار کردند، عده‌ای کشته شدند، تعدادی هم به اسارت نیروهای انقلابی درآمدند و به مرور آرامش به خرمشهر بازگشت.

و تیراندازی فرار کردند. خلق عرب علاوه بر این، در برخی خیابان‌های خرمشهر سنگربندی کرده و ضمن حمله به تعدادی از محلات شهر، چند مغازه را آتش زدند. پمپ بنزین خیابان فردوسی هم توسط آن‌ها به آتش کشیده شد. پس از این اقدامات بود که دستور داده شد تمام گروه‌های تحت امر جهان‌آرا، علنی شوند و بیرون بریزند و شهر را به دست بگیرند.

در نهایت، در ۲۴ تیر ۱۳۵۸ به دستور جهان‌آرا خانه شیخ شبیر محاصره شد. در این جریان، شیخ شبیر، همسر، پسر و عروسش تحت‌الحفظ به منزل یک پیمانکار نفتی به نام «حاج نسرین» در

کانون رسیدند، شروع به تیراندازی کردند. در جریان این حمله، چند نفر از بچه‌های کانون زخمی و تعدادی از جمله جهان‌آرا دستگیر شدند. خلقی‌ها پس از انتقال جهان‌آرا به مقرشان، قصد کشتن او را داشتند که با پادرمیانی برخی از روحانیون و کسبه بازار خرمشهر، شیخ طاهر دستور آزادی جهان‌آرا را داد.

خلق‌ها روزبه‌روز در انجام اقدامات وحشیانه خود گستاخ‌تر می‌شدند. جریان خلق عرب و همسو با آن‌ها ضدانقلاب در اقدامی گستاخانه به مسجد حمله کردند. آن‌ها با یک پیکان سفید به داخل مسجد رفته و پس از پرتاب کوکتل مولوتف

با نام «کانون فرهنگی نظامی انقلابیون مسلمان خرمشهر» را ایجاد کردند. مسئول این کانون محمد جهان‌آرا بود. او به همراه افرادی نظیر محمد نورانی، احمد فروزنده، عبدالرضا موسوی و سیدعباس بحرالعلوم، اقدام به تشکیل این کانون نمود.

مدتی پس از تشکیل کانون، خلق عربی‌ها با تحریک شیخ شبیر با نفرات زیاد و با گاز اشک‌آور به مقر کانون حمله کردند. آن‌ها پس از سخنرانی شیخ در مسجد امام جعفرصادق (علیه‌السلام) راهپیمایی کردند و با شعار «یسقط کانون، یسقط کانون» به طرف کانون آمدند و وقتی به ساختمان

سیدمصطفی عمادی

گزارش شد یکی دو تا از بچه‌های کانون که اسلحه در اختیار آن‌ها گذاشته شده، در کوچه و محله‌های خود اسلحه را طوری نمایش می‌دهند که مثلاً ما انقلابی هستیم و اسلحه داریم و به اصطلاح پز می‌دادند. وقتی این خیر به گوش جهان‌آرا رسید، عنوان کرد: «اگر این افراد حتی از اسلحه به صورت غیرمجاز هم استفاده نکنن، همین که اسلحه وسیله‌ای برای پز دادن اینا شده، نشون دهنده اشتباه بودن این کاره. اسلحه باید در اختیار کسانی گذاشته بشه که اهل نمایش و ریاکاری نباشن و نخوان بی‌مورد از اون استفاده کنن. نباید کسانی که امور انقلاب را به دست گرفتن، با این‌گونه اقدامات در نظر مردم منفی جلوه داده بشن و از چشم مردم بیفتن.» جهان‌آرا گفت: «به این دو نفر هم بگید بیان اسلحه‌هاشونو تحویل بدن.» آن‌ها آمدند، اسلحه‌ها را دادند و تذکر دریافت کردند. دو هفته بعد، مجدد مسلح شدند.

